

OSOBY PODPISANE POD PETYCJĄ z 20.02.2024 roku

W odpowiedzi na Państwa petycję z 20.02.2024 roku, przekazaną do tut. organu 26.03.2024 roku w sprawie budowy stacji bazowej telefonii komórkowej PLAY NR LIM7010C na dz. ewid. nr 4127, obr. ewid. Słupnice Szlacheckie, jedn. ewid. gmina Słupnice, powiat limanowski, województwo małopolskie, ID: 120711_2.0002.4127", udzielonego decyzją Starosty Limanowskiego Nr 152/2023 z 07.03.2023 roku, znak: BA.6740.8.78.2022 dla Inwestora: P4 Sp. z o. o., ul. Wynalazek 1, 02-677 Warszawa, tut. Organ informuje jak niżej:

Pełnomocnik Inwestora w swoim piśmie z 22.04.2024 roku doręczonym do tut. organu 22.04.2024 roku w toku prowadzonego postępowania wznowieniowego wyjaśnia:

W gestii organu prowadzącego sprawę jest ustalenie stron postępowania w procesie wydawania decyzji o pozwoleniu na budowę. Aby uzyskać status strony postępowania w sprawie właściciel danej nieruchomości powinien wskazać konkretny przepis, przewidujący w skonkretyzowanym stanie faktycznym danej sprawy ograniczenie w swobodnym korzystaniu z tej nieruchomości ze względu na powstanie w sąsiedztwie określonego obiektu. Przede wszystkim powinny to być przepisy z zakresu materialnego prawa administracyjnego, powołanie się na przepisy z zakresu prawa cywilnego, jak art. 140 i art. 144 kodeksu cywilnego nie będzie wystarczające (zob. wyrok NSA II OSK 12/2008). Wskazuje się również, że ograniczenia w zagospodarowaniu nieruchomości danego podmiotu, muszą godzić w jego konkretne uprawnienia z tym związane (tak NSA w wyroku o sygn. akt II OSK 592/2007). Mieszkańcy gminy Słupnice i gminy Kamienica podnoszą: „żądamy podjęcia wszelkich możliwych działań mających na celu uniemożliwienie budowy tej ponad 60 metrowej konstrukcji”. Wysokość stacji bazowej jest ustalana w oparciu o wymagania techniczne i z samej technicznej istoty stacji bazowej wynika konieczność wykonania jej na odpowiednio wysokim maszcie, który musi znacząco przewyższać istniejącą zabudowę.

W kwestii zarzutu dotyczącego oddziaływania pola elektromagnetycznego przywołać należy wyniki pomiarów Głównego Inspektoratu Ochrony Środowiska przeprowadzonego w 2022r., który w ramach swoich zadań prowadzi ciągły monitoring środowiska, w ramach którego monitoruje także poziom pola elektromagnetycznego (PEM) w całej Polsce. W 2022 roku kontrola odbywała się w kilkuset punktach na terenie całej Polski, obejmujących zarówno duże miasta jak i małe miejscowości. Wyniki pokazały, że średni poziom PEM w Polsce wynosił 0,77 V/m, co stanowi znacznie mniejszy odsetek dopuszczalnej normy, w porównaniu do wyników z 2021 roku. Wtedy, zmierzony w 767 punktach pomiarowych, poziom pola elektromagnetycznego wyniósł średnio 1,21 V/m. Pomiarów obejmują zakres od 80 MHz do 40/60 GHz, a więc obejmują emisje ze wszystkich źródeł pola elektromagnetycznego o częstotliwościach radiowych – od radia FM po systemy milimetrowe, takie jak LMDS (szerokopasmowy bezprzewodowy dostęp do internetu). Osiągnięta średnia wartość PEM dla całej Polski wynosząca mieści się więc w przedziale od 1,26% do 2,75% dopuszczalnej normy (która dla częstotliwości 10-400 MHz wynosi 28 V/m, a dla 400-2000 MHz i od 2000 MHz do 300 GHz - 61 V/m). Porównując, w roku 2021 wyliczona średnia dla Polski mieściła się w przedziale od 1,98% do 4,3% dopuszczalnej normy. W lutym 2020 r. Amerykańska Agencja ds. Żywności i Leków w przeglądzie badań na zwierzętach i epidemiologicznych nad sygnałami radiowymi i rakiem stwierdziła, że: „Do chwili obecnej nie ma spójnych ani wiarygodnych dowodów na problemy zdrowotne spowodowane narażeniem na energię o częstotliwości radiowej emitowaną przez telefony komórkowe”. Wytyczne Międzynarodowej Komisji ds. Ochrony przed Promieniowaniem Niejonizującym (ICNIRP) z 1998 r. stanowią podstawę ograniczeń prawnych dla anten i urządzeń sieci komórkowych w większości części świata i są wspierane przez Światową Organizację Zdrowia. W marcu 2020 r. zaktualizowano wytyczne ICNIRP z 1998 r. Zaktualizowane wytyczne obejmują wszystkie częstotliwości wykorzystywane do komunikacji mobilnej, w tym częstotliwości wykorzystywane do 5G. Organ powinien wiedzieć, że Normy są opracowywane na podstawie wielu badań naukowców. Telefonii komórkowa na rynku polskim istnieje od 30 lat. Jest to długi okres by określić realnie zagrożenia mogące wyniknąć z oddziaływania stacji bazowych. Na całym świecie wykonywane są badania naukowe, zarówno biofizyczne, jak i epidemiologiczne, które stawiają sobie za cel sprawdzenie, czy i w jakich okolicznościach, w sytuacjach realnie występujących, pole EM może być niebezpieczne. Takie badania są prowadzone w świecie od kilkadziesiąt lat, zarówno dla pola EM niskiej częstotliwości (linie przesyłowe elektryczne, urządzenia gospodarstwa domowego), jak i dla pola EM wysokiej częstotliwości (telefonii komórkowa, łączność bezprzewodowa). Wykonano dziesiątki, jeśli nie setki takich badań i ich wyniki nie wskazują na niekorzystny wpływ pola EM na zdrowie ludzi, nawet przy wartościach zawartych w najbardziej łagodnych normach. W czołowym czasopiśmie naukowym z tej dziedziny „Bioelectromagnetics”, powtarzają się frazy: nie stwierdzono zależności,

wpływ pola EM jest niezauważalny, nie ma związku itp. Bioelectromagnetic Society od czterdziestu lat organizuje coroczne konferencje międzynarodowe dotyczące między innymi pola elektromagnetycznego i jego oddziaływaniu na organizmy żywe i środowisko. Instytut Łączności – Państwowy Instytut Badawczy przy współdziałaniu Collegium Medicum Uniwersytetu Jagiellońskiego opracował raport w sprawie wpływu promieniowania elektromagnetycznego (PEM) na ludzkie zdrowie. Stan przeanalizowanej dokumentacji środowiskowej stacji bazowych telefonii komórkowej (SBTK) wskazał, że jest ona zgodna z obowiązującymi przepisami i pozwala na dopuszczenie tych instalacji do użytkowania. Przeprowadzone pomiary natężenia pola elektromagnetycznego SBTK w wybranych lokalizacjach w Krakowie i Rzeszowie wskazały, że nie przekroczono dopuszczalnych poziomów. Aktualne dowody nie potwierdziły związku przyczynowo skutkowego wpływu PEM na zdrowie ludzkie. To główne wnioski z przygotowanego przez Instytut Łączności – Państwowy Instytut Badawczy raportu „*Pilotażowe badania i analizy dotyczące dopuszczalnych poziomów pól elektromagnetycznych (PEM)*” oraz analizy Collegium Medicum Uniwersytetu Jagiellońskiego pt. „*Aspekty medyczne i biofizyczne promieniowania elektromagnetycznego częstotliwości radiowej*”. W ocenie inwestora argument przytaczany przez mieszkańców gminy Słupnice i Gminy Kamienica dotyczący spadku wartości nieruchomości w ocenie inwestora nie ma odzwierciedlenia w badaniach. Spadek wartości nieruchomości jest kwestią nastawienia do tego typu inwestycji. Jednak z uwagi na to, że w dzisiejszych czasach każdy używa telefonu komórkowego, to atrakcyjność nieruchomości z dostępem do sieci telefonii komórkowej czyni ją bardziej atrakcyjną. Nie należy zapominać, iż inwestycja Spółki ma spełniać cel publiczny w postaci dostępu do nowoczesnych usług telekomunikacyjnych, w tym bezprzewodowego Internetu, czego korzyści docenia większość mieszkańców społeczności lokalnej. Na gruncie polskich przepisów z zakresu planowania przestrzennego podstawową obowiązującą w tym zakresie zasadą jest dopuszczalność lokalizowania wszystkiego, co nie jest sprzeczne z postanowieniami planu miejscowego, co wynika z faktu, że przepisy o planowaniu przestrzennym ograniczają prawa obywateli, w tym konstytucyjnie chronione prawo własności. W polskim prawie nie obowiązuje zasada właściwa głównie państwu niedemokratycznemu, że dopuszczalne jest wyłącznie takie zagospodarowanie, na jakie dokładnie zezwoliła władza w postanowieniach planu. Powyższą tezę potwierdził Wojewódzki Sąd Administracyjny w uzasadnieniu wyroku z dnia 9 września 2008 roku wydanym w sprawie o sygnaturze II SA/Bd 499/08 podnosząc, iż: „(...) *podstawową zasadą planowania przestrzennego jest dopuszczalność wszystkiego, co nie jest sprzeczne z postanowieniami planu miejscowego, a logicznym tego uzasadnieniem jest okoliczność, iż przepisy o planowaniu przestrzennym ograniczają prawa obywateli, w tym konstytucyjnie chronione prawo własności. W demokratycznym państwie prawa wpływ władzy publicznej na wykonywanie prawa własności jest ograniczony tylko do wyraźnie określonych przypadków i tylko w zakresie, w jakim nie narusza istoty prawa własności (art. 64 ust. 3 Konstytucji RP)*”. Świadczenie usług telefonii bezprzewodowej jest jak najbardziej zgodne z charakterem zarówno terenu inwestycyjnego oraz terenów sąsiednich i wpisuje się w potrzeby w zakresie rozwoju infrastruktury technicznej. Istotą telefonii komórkowej jest właśnie świadczenie usług telekomunikacyjnych, w tym szerokopasmowego bezprzewodowego dostępu do sieci Internet dla ogółu mieszkańców. Mieszkańcy wskazują że „*każdy z nas chce aby jakość sygnału była jak najlepsza (...) Jest wiele innych miejsc, które położone są w bezpiecznej tj. dużej odległości od zabudowań mieszkaniowych i turystycznych, a które mogłyby służyć przedmiotowej inwestycji ...*” Spółka, jako operator telefonii komórkowej Play, zapewnia publicznie dostępne usługi telekomunikacyjne, polegające na świadczeniu usług telekomunikacyjnych dla ogółu użytkowników. W petycji w ogóle się nie wspomina o powiązaniu funkcjonalnym infrastruktury telekomunikacyjnej z przeznaczeniem rolnym nieruchomości czy zabudową mieszkaniową, jakby mieszkańcom takiej zabudowy usługi telekomunikacyjne nie były w ogóle potrzebne. Co więcej podpisana petycja przez 135 osób z Gminy Słupnice i Gminy Kamienica z pewnością nie odzwierciedla potrzeb pozostałych mieszkańców wymienionych Gmin których jest około 14 700 osób. Gdyby przedmiotowa inwestycja nie była potrzebna do zapewnienia prawidłowego zasięgu sieci telefonii komórkowej Play na terenie gminy, to P4 nie wszczynalaby długiej i kosztownej procedury zmierzającej do zrealizowania swojej stacji bazowej.

Mieszkańcy wskazują, że „*nie bez znaczenia jest także utrata wartości handlowej pobliskich nieruchomości, gdyż tajemnicą Poliszynela jest, że działki w obrębie stacji bazowych telefonii komórkowych drastycznie tracą na wartości*”. Planowana inwestycja nie zalicza się do przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko ani do przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko. W związku z tym w żaden sposób nie wpłynie na możliwość dysponowania sąsiednimi nieruchomościami i nie utrudni w żaden sposób użytkowania terenami sąsiednimi. Oddziaływanie obiektu zamyka się w obrębie niewielkiej części działki o numerze ewid. 4127. Spadek wartości nieruchomości jest kwestią nastawienia do tego typu inwestycji. Jednak z uwagi na to, że w dzisiejszych czasach każdy używa telefonu komórkowego, to atrakcyjność nieruchomości z dostępem do sieci telefonii komórkowej czyni ją bardziej atrakcyjną. Nie należy zapominać, iż inwestycja Spółki ma spełniać cel publiczny w postaci dostępu do nowoczesnych usług telekomunikacyjnych, w tym bezprzewodowego Internetu, czego korzyści docenia większość mieszkańców społeczności lokalnej. Na gruncie polskich przepisów z zakresu planowania przestrzennego podstawową obowiązującą w tym zakresie zasadą jest dopuszczalność lokalizowania wszystkiego, co nie jest sprzeczne z postanowieniami planu miejscowego, co wynika z faktu, że przepisy o planowaniu przestrzennym ograniczają prawa obywateli, w tym konstytucyjnie chronione prawo własności. W polskim prawie nie obowiązuje zasada właściwa głównie państwu niedemokratycznemu, że dopuszczalne jest wyłącznie takie zagospodarowanie, na jakie dokładnie zezwoliła władza w postanowieniach planu. Powyższą tezę potwierdził Wojewódzki Sąd Administracyjny w uzasadnieniu wyroku z dnia 9 września 2008

roku wydanym w sprawie o sygnaturze II SA/Bd 499/08 podnosząc, iż: „(...) podstawową zasadą planowania przestrzennego jest dopuszczalność wszystkiego, co nie jest sprzeczne z postanowieniami planu miejscowego, a logicznym tego uzasadnieniem jest okoliczność, iż przepisy o planowaniu przestrzennym ograniczają prawa obywateli, w tym konstytucyjnie chronione prawo własności. W demokratycznym państwie prawa wpływ władzy publicznej na wykonywanie prawa własności jest ograniczony tylko do wyraźnie określonych przypadków i tylko w zakresie, w jakim nie narusza istoty prawa własności (art. 64 ust. 3 Konstytucji RP)”. Inwestycja operatora sieci Play wprost realizuje uwarunkowania funkcjonalne, społeczno-gospodarcze, środowiskowe oraz kulturowe i to właśnie te aspekty miały znaczący wpływ na wybór przez Spółkę danej lokalizacji dla inwestycji. Inwestor świadczy usługi telekomunikacyjne z zakresu telefonii komórkowej dla ogółu społeczności zamieszkałej oraz czasowo przebywającej na danym obszarze, stąd lokalizacja stacji bazowej poza terenem zabudowy mieszkaniowej, zagrodowej, rolnej czy daleko od nich w ogóle nie spełniałaby swojego celu. Należy podkreślić, iż wszyscy operatorzy telefonii komórkowej mają zrealizowane stacje bazowej telefonii komórkowej przede wszystkim na obszarach gdzie istnieje potrzeba korzystania z usług telekomunikacyjnych, gdyż właśnie na bardzo różnych terenach jest zapotrzebowanie na usługi telekomunikacyjne, w tym bezprzewodowy internet m.in. w budynkach, w których mieszczą się szkoły, przedszkola, przychodnie zdrowia, szpitale oraz kościoły, a także jako konstrukcje wolnostojące. Stacje te funkcjonują od wielu lat, zapewniając spełnianie wszystkich wymogów łączy wynikających z obowiązujących przepisów prawa, stąd dywagacje o rzekomych zagrożeniach są całkowicie bezprzedmiotowe i stanowią konsekwencję jakichś bliżej nieokreślonych, pozaprawnych i pozamerytorycznych obaw.

Zgodnie z art. 35 ustawy Prawo budowlane (tekst jednolity: Dz. U. 2024.725 t.j.) przed wydaniem decyzji o pozwoleniu na budowę lub odrębnej decyzji o zatwierdzeniu projektu zagospodarowania działki lub terenu oraz projektu architektoniczno-budowlanego organ administracji architektoniczno-budowlanej sprawdza: 1) zgodność projektu zagospodarowania działki lub terenu oraz projektu architektoniczno-budowlanego z: a) ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego i innymi aktami prawa miejscowego albo decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu w przypadku braku miejscowego planu, b) wymaganiami ochrony środowiska, w szczególności określonymi w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, o której mowa w art. 71 ust. 1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, c) ustaleniami uchwały o ustaleniu lokalizacji inwestycji mieszkaniowej; 2) zgodność projektu zagospodarowania działki lub terenu z przepisami, w tym techniczno-budowlanymi; 3) kompletność projektu zagospodarowania działki lub terenu oraz projektu architektoniczno-budowlanego, w tym dołączenie: a) wymaganych opinii, uzgodnień, pozwoleń i sprawozdań, b) informacji dotyczącej bezpieczeństwa i ochrony zdrowia, o której mowa w art. 20 ust. 1 pkt 1b, c) kopii zaświadczenia, o którym mowa w art. 12 ust. 7, dotyczącego projektanta i projektanta sprawdzającego, d) oświadczeń, o których mowa w art. 33 ust. 2 pkt 9 i 10; 4) posiadanie przez projektanta i projektanta sprawdzającego odpowiednich uprawnień budowlanych oraz aktualność zaświadczenia, o którym mowa w art. 12 ust. 7.

W razie stwierdzenia nieprawidłowości w zakresie określonym w ust. 1 organ administracji architektoniczno-budowlanej nakłada postanowieniem obowiązek usunięcia wskazanych nieprawidłowości, określając termin ich usunięcia, co miało miejsce w przedmiotowym przypadku.

W przedmiotowym postępowaniu po sprawdzeniu przedłożonej dokumentacji stwierdzono nieprawidłowości, wobec czego postanowieniem z 13.01.2023r. Starosta Limanowski nałożył na Inwestora obowiązek usunięcia, w trzech egzemplarzach projektu zagospodarowania terenu oraz projektu architektoniczno-budowlanego, wskazanych nieprawidłowości. Po uzupełnieniu projektów w odpowiedzi na ww. postanowienie decyzją nr 152/2023 z 07.03.2023 roku, znak: BA.6740.8.78.2022 Starosta Limanowski zatwierdził projekt zagospodarowania terenu i projekt architektoniczno-budowlany oraz udzielił pozwolenia na budowę stacji bazowej telefonii komórkowej PLAY NR LIM7010C na dz. ewid. nr 4127, obr. ewid. Słupnice Szlacheckie, jedn. ewid. gmina Słupnice.

W chwili obecnej tut. organ na wniosek z 20.02.2024 roku, doręczony do tutejszego Organu 22.02.2024 roku prowadzi postępowanie o wznowieniowe w sprawie postępowania zakończonego ostateczną decyzją Starosty Limanowskiego z 07.03.2023 roku, Nr 152/2023, znak: BA.6740.8.78.2022 w sprawie zatwierdzenia zagospodarowania terenu i projektu architektoniczno-budowlanego i udzielenia pozwolenia na budowę na przedmiotowego zamierzenia budowlanego.

Jak wynika z akt sprawy zakończonej ww. ostateczną decyzją, tut. organ po otrzymaniu wniosku o pozwolenie na budowę i zawiadomieniu stron o wszczęciu postępowania administracyjnego, stosownie do przepisów art. 34a ustawy z dnia 7 lipca 1994 roku - *Prawo budowlane* (Dz.U. 2024.725 t.j.) oraz art. 49, art. 10 §1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – *Kodeks postępowania administracyjnego* (t.j. Dz.U.2024.572) opublikował na tablicy ogłoszeń oraz na stronie Biuletynu Informacji Publicznej Starostwa Powiatowego w Limanowej informację o wszczęciu postępowania w przedmiotowej sprawie. Informacja ta została przekazana również w celu jej publikacji do Urzędu Gminy Słupnice. Zgodnie z obowiązującym planem miejscowym gminy Słupnice §16 ust. 1 pkt 12 „Na terenie objętym planem z wyłączeniem terenów określonych w § 7 ust. 1 – dopuszcza się lokalizację obiektów emitujących promieniowanie elektromagnetyczne, pod warunkiem, że nie jest to obiekt wymagający utworzenia (w trybie przepisów wymienionych w ust 14) strefy ograniczonego użytkowania.” Ponadto w ww. planie miejscowym znajduje się zapis dotyczący zasad obsługi systemu łączności, z którego wynika, że łączność telefonią komórkową zapewniona będzie poprzez projektowaną stację bazową telefonii komórkowej w Słupnicach Szlacheckich.

Zgodnie z art. 46 ust. 1 ustawy o wspieraniu usług i sieci telekomunikacyjnych (Dz.U.2022.884 t.j., zwanej

dalej ustawą o wspieraniu usług), miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego, nie może ustanawiać zakazów, a przyjmowane w nim rozwiązania nie mogą uniemożliwiać lokalizowania inwestycji celu publicznego z zakresu łączności publicznej, w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 roku o gospodarce nieruchomościami jeżeli taka inwestycja jest zgodna z przepisami odrębnymi. Art. 46 ust. 2 ustawy o wspieraniu usług stanowi: „ Jeżeli lokalizacja inwestycji celu publicznego z zakresu łączności publicznej nie jest umieszczona w planie miejscowym, dopuszcza się jej lokalizowanie, jeżeli nie jest to sprzeczne z określonym w planie przeznaczeniem terenu ani nie narusza ustanowionych w planie zakazów lub ograniczeń. Przeznaczenie terenu na cele zabudowy wielorodzinnej, rolnicze, leśne, usługowe lub produkcyjne nie jest sprzeczne z lokalizacją inwestycji celu publicznego z zakresu łączności publicznej, a przeznaczenie terenu na cele zabudowy mieszkalnej jednorodzinnej nie jest sprzeczne z lokalizacją infrastruktury telekomunikacyjnej o nieznacznym oddziaływaniu.

Zgodnie z obowiązującymi przepisami przed uruchomieniem stacji oraz po każdej jej rekonfiguracji, mającej wpływ na wielkość emitowanego promieniowania, wykonuje się stosowne pomiary natężenia pól elektromagnetycznych w miejscach dostępnych dla ludzi, które potwierdzają deklarowane moce, a dokładniej ich nieprzekroczenie, gdyż moce niższe niż zadeklarowane wykazują zgodność pomiarów z założeniami projektowymi. Dodatkowo takie pomiary wykonywane są na wniosek zarządcy lub właściciela nieruchomości, na której nastąpiła zmiana zagospodarowania (np. poprzez jej zabudowę) i w przypadku, gdy dopuszczalne wartości gęstości natężenia pola elektromagnetycznego są przekroczone w nowopowstałych miejscach dostępnych dla ludności, właściciel (zarządca) instalacji powinien podjąć odpowiednie działania, aby sytuację zmienić (art. 121 ustawy Prawo ochrony środowiska). Zgodnie z art. 76 ww. ustawy Prawo ochrony środowiska, nowo zbudowany lub zmodernizowany obiekt budowlany, zespół obiektów lub instalacja, nie mogą być oddane do użytkowania jeżeli nie spełniają wymagań ochrony środowiska, w tym dotrzymywania – na etapie wymaganych prawem badań i sprawdzeń, wynikających z mocy prawa – standardów emisyjnych oraz określonych w pozwoleniu warunków emisji. Pomiary te, wykonywane w punktach pomiarowych położonych na wysokościach od 0,3 do 2, 00 m nad powierzchnią ziemi albo nad innymi powierzchniami, na których mogą przebywać ludzie są przeprowadzane przez prowadzącego instalację oraz użytkownika urządzenia emitującego pola elektromagnetyczne co wynika wprost z art. 122a ust. 1 ustawy Prawo ochrony środowiska.

4 czerwca 2022 roku weszło w życie rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 5 maja 2022 roku zmieniające rozporządzenie w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz.U.2022.1071). Z jego treści wynika, iż ustawodawca w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 roku w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz.U.2019.1839) wprowadził następujące zmiany: w § 2 w ust. 1 uchylił pkt 7, zaś w §3 ust. 1 uchylił pkt 8. Oznacza to, iż instalacje radiokomunikacyjne, radionawigacyjne i radiolokacyjne, emitujące pola elektromagnetyczne o częstotliwościach od 0,03MHz do 300 000 MHz nie wymagają w obecnym stanie prawnym w ogóle przeprowadzenia procedury oddziaływania na środowisko, a tym samym przedłożenia kwalifikacji przedsięwzięcia.

Ponadto wskazać należy, że projektant złożył oświadczenie o którym mowa w art. 33 ust. 2 pkt 9 Pb, z którego wynika że instalacja radiokomunikacyjna nie spełnia warunków, o których mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 60 ustawy z dnia 3 października 2008 roku o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, co oznacza, że planowane zamierzenie nie należy do przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko ani do przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko. Obowiązek złożenia takiego oświadczenia wynika z art. 5 pkt 4 w związku z art. 25 ustawy z dnia 30 sierpnia 2019 roku o zmianie ustawy o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych oraz niektórych innych ustaw. Pomimo wejścia w życie przepisów rozporządzenia zmieniającego ustawodawca nie uchylił obowiązku dołączenia takiego oświadczenia projektanta do wniosku o pozwolenie na budowę.

Z up. STAROSTY LIMANOWSKIEGO

mgr inż. Magdalena Puch
p.o. ZASTĘPCY DYREKTORA
Wydziału Budownictwa i Architektury